

RETTEEN PÅ FREDERIKSBERG RETSBOG

Den 23. januar 2020 holdt Retten på Frederiksberg møde i retsbygningen.

Dommer Dan Bjerring behandlede sagen.

Sag BS-43373/2018-FRB

Copyright Management Services Ltd.
(advokat Jeppe Brogaard Clausen)

mod

A

Ingen var tilsagt eller mødt.

Ved processkrift af 20. januar 2020 har sagsøger Copyright Management Services Ltd. (CMS) gjort gældende, at CMS er rette sagsøger i nærværende sag.

CMS har til støtte herfor anført:

”Retten på Frederiksberg har i retsbogen af 13. januar 2020 bemærket, at det ikke umiddelbart er klart, hvad den aftale, som CMS har indgået med MIRCOM, går ud på.

Sammen med processkrift 1 af 18. september 2019 fremlagde CMS dokumentation for påtaleretten i form af bilag 13-16.

Det følger af licensaftalen mellem OL Entertainment Inc. og MIRCOM, jf. bilag 15, side 2, afsnit 8, at MIRCOM tildeles ret til at forfølge ophavsretlige krænkelseer på fildelingsnetværk (såkaldte peer-to-peer-netværk eller ”P2P”) af film under navnet ”HARDX”.

Af sagens bilag 16 fremgår det, at MIRCOM har indgået en licensaftale med CMS (tidligere navngivet Copyright Collections Ltd.), Som bilag 17 fremlægges dokumentation for CMS tidligere var navngivet Copyright Collections Ltd.

Det følger af ophavsretslovens § 81, stk. 1, at overtrædelser af ophavsretten påtales af den forurettede. Den forurettede er efter ophavsretslovens § 83, stk. 1, berettiget til et rimeligt vederlag for overtrædelser. Den forurettede er indehaveren af de rettigheder, der er blevet krænkede, hvilket skal forstås i overensstemmelse med retshåndhævelsesdirektivets artikel 41.

Efter retshåndhævelsesdirektivets artikel 42, anerkender medlemsstaterne, at følgende personer er berettiget til at anmode om anvendelse af foranstaltninger, procedurer og retsmidler:

”a) indehavere af intellektuelle ejendomsrettigheder i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse

b) alle andre personer, der har tilladelse til at anvende disse rettigheder, navnlig licenshavere, i det omfang det er muligt efter og i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse”

Vedrørende muligheden for at overdrage påtaleretten ved aftale fremgår følgende af Retshåndhævelse af immaterialrettigheder, side 125:

”Omfanget og indholdet af påtaleretten kan specificeres nærmere i den konkrete aftale om overdragelse af immaterialrettighederne eller kan aftales i forbindelse med konkret opståede krænkelse. Aftalen mellem parterne kan indeholde en generel bemyndigelse eller være specifik, f.eks. begrænset til bestemte typer af tvister og til et givet geografisk område. Aftalen om påtaleretten kan være ubetinget eller betinget, f.eks. af samtykke fra rettighedshaveren, inden konkrete retsskridt foretages og betinget af, at erhververen dækker alle økonomiske omkostninger ved de foretagne retsskridt.”

Det fremgår af licensaftalens [sic] mellem MIRCOM og CMS, jf. bilag 16, § 1 sammenholdt med aftalens præambel, at formålet med aftalen er at retsforfølge krænkelse på fildelingsnetværk, og at CMS' skal stå for retsforfølgningen.

CMS er således som licenshaver tildelt en ret til at påtale krænkelser i overensstemmelse med retshåndhævelsesdirektivets artikel 4 og dansk aftaleret.

CMS har til brug for to verserende ankesager, der behandles ved Østre Landsret, indhentet yderligere dokumentation fra MIRCOM, der bekræfter, at de to virksomheder samarbejder, og at MIRCOM har overdraget påtaleretten til CMS i blandt andet Danmark. Som bilag 18 fremlægges henholdsvis e-mail af 9. oktober og 22. oktober 2019 fra MIRCOM.

Det forventes, at Østre Landsret ved sine afgørelser vil forholde sig til, hvorvidt CMS er påtaleberettiget på baggrund af samme licensaftalen, som er fremlagt i nærværende sag. Spørgsmålet om, hvorvidt CMS er påtaleberettiget i de to sager, hvor ovenstående e-mail indgår, er af landsretten tilladt behandlet i ankesager, jf. retsbøger af 8. januar 2020, der fremlægges som bilag 19.

CMS henviser til det anførte i processkrift 1, afsnit 2, som vedrørende CMS' påtaleret vedrørende krænkelser af filmværket "Big Booty Anal Cutie".

Retten afsagde

KENDELSE

Af retsbogen af 13. januar 2020 fremgår bl.a. følgende:

"Det er ikke umiddelbart klart, hvad den aftale, som CMS hævder, at CMS har indgået med MIRCOM, og som CMS påberåber sig til støtte for at være berettiget til at anlægge nærværende sag, går ud på. Aftalen ses endvidere kun at være underskrevet af MIRCOM og er i øvrigt fremlagt i tilsyneladende ufuldstændig form. Ud over, at det herefter er uklart, hvad aftalen går ud på, og om den overhovedet er indgået, er det også uklart, om den i givet fald fortsat var gældende, da nærværende sag blev anlagt."

Ud over at have henvist til aftalens præambel og § 1 om aftalens formål ses CMS imidlertid ikke at have forholdt sig nærmere til disse spørgsmål i processkriftet af 20. januar 2020.

Retten bemærker, at den pågældende aftale har overskriften "Generic Service Agreement". Under overskriften er det anført, at aftalen er indgået mellem Copyright Collections Ltd. (CMS) og MIRCOM.

Imidlertid er CMS hverken nævnt i aftalens præambel eller nogen af dens paragraffer. Der er derimod nævnt et "Law Office", men det fremgår ikke, hvilket advokatkontor eller lignende, der er tale om.

Af aftalens § 3, stk. 1, fremgår, at: "The Holder of the Rights commissions M.I.C.M. [MIRCOM] to organize the copyright enforcement actions."

Efter aftalens øvrige indhold er der endvidere alene grundlag for at fastslå, at det er "The Law Office", der skal repræsentere MIRCOM i forbindelse med forfølgelse af de krav, som angiveligt er overdraget fra ophavsretsindehaveren til MIRCOM. Der er således ikke ved det fremlagte indhold tale om nogen overdragelse af rettigheder eller nogen videregående bemyndigelse i øvrigt til "The Law Office".

Aftalen bærer endvidere alene en underskrift af 8. juni 2016 på linjen til underskrift for MIRCOM.

Den eneste anden linje til underskrift på aftalen er den linje, der er sat til underskrift for "The Holder of Rights". Denne linje er ikke underskrevet, og aftalen indeholder heller ingen andre underskrifter.

I processkriftet har CMS endvidere henvist til den yderligere dokumentation, som CMS har fremlagt for Østre Landsret til brug for behandlingen af to af de for landsretten verserende sager.

CMS anfører, at dokumentationen – i form af e-mailkorrespondance af 9. og 22. oktober 2019 mellem direktøren for MIRCOM og advokat Jeppe Brogaard Clausen – "bekræfter, at de to virksomheder samarbejder, og at MIRCOM har overdraget påtaleretten til CMS i blandt andet Danmark."

CMS anfører desuden, at det forventes, at Østre Landsret ved sine afgørelser af de omtalte to sager vil forholde sig til, "hvorvidt CMS er påtaleberettiget på baggrund af samme licensaftalen [sic], som er fremlagt i nærværende sag."

Retten skal hertil bemærke, at de fremlagte e-mails fra MIRCOM vedrører Third Degree Films Inc., filmen "My Anal Intern", EA Distribution Inc. dba Elegant Angel og filmen "Interracial Crush 2."

De for landsretten verserende sager er således på dette punkt uden (direkte) relevans for denne sag, der vedrører OL Entertainment og filmsekvensen "Big Booty Anal Cutie".

Retten bemærker i øvrigt, at hvis der, som anført af CMS, er indgået en aftale af 8. juni 2016, af det anførte omfang og med den virkning, at CMS har "påtaleretten" og er rette sagsøger i nærværende sag, rejser dette spørgsmål i forhold til, hvorfor MIRCOM er sagsøger i 7 fortsat verserende sager for retten, og hvorfor MIRCOM ligeledes i en række afsluttede sager ved retten, alle anlagt (længe) efter den 8. juni 2016, har optrådt som sagsøger.

Efter en samlet vurdering af disse oplysninger finder retten det herefter åbent, at CMS ikke er rette sagsøger i nærværende sag.

Ordlyden af retsplejelovens § 258, stk. 2, fører herefter til, at retten kan afvise sagen på embeds vegne, da der ifølge den måde, hvorpå sagsøger er betegnet i stævningen, "Copyright Management Services Ltd.", og i øvrigt ifølge de foreliggende oplysninger er grundlag for at fastslå, at sagsøger, CMS, mangler "myndighed" til at råde over sagen, jf. herved forudsætningsvist også U 2014.100 V.

Retten finder herefter ikke anledning til at tage stilling til, om f.eks. OL Entertainment eller MIRCOM måtte være rette sagsøger.

Skulle dette være tilfældet, lever stævningen imidlertid ikke op til kravet i retsplejelovens § 348, stk. 2, nr. 1, og der skal derfor også for dette tilfælde ske afvisning af sagen, da stævningen i givet fald er uegnet til at danne grundlag for sagens behandling, jf. herved retsplejelovens § 349, stk. 1, 1. pkt.

Retten bemærker herved, at der i forarbejderne til retsplejelovens § 348 (betænkning nr. 698/1973 om behandling af borgerlige sager s. 133) bl.a. er anført følgende:

"Det er ikke rimeligt, at sagsøgte skal tvinges til at tage stilling til en stævning og måske til at søge advokatbistand, hvis det på forhånd er klart, at stævningen er så mangelfuld, at den ikke kan danne grundlag for sagens behandling."

Af betænkningen fremgår i forlængelse heraf i øvrigt, at den prøvelse, som retten skal foretage af stævningen, som hovedregel bør være så omfattende, at påstanden uden yderligere undersøgelser af stævningen kan tages til følge, hvis sagsøgte ikke fremkommer med indsigelser eller udebliver.

Denne forudsætning vil selvsagt ikke være opfyldt, hvis det ikke er rette sagsøger, der er oplyst i stævningen, og det (eventuelt) er en anden juridisk person, der er rette sagsøger.

Retten bemærker desuden, at den mangel, der således foreligger ved stævningen i denne sag, efter fast retspraksis ikke kan afhjælpes i medfør af retsplejelovens § 349, stk. 2, uden samtykke fra sagsøgte.

Da sagsøgte er selvmøder og har en åbenlys interesse i ikke at samtykke til en eventuel anmodning om berigtigelse af stævningen – og da det efter omstændighederne heller ikke tilkommer CMS at fremsætte en sådan anmodning – er der ikke grundlag for at indrømme CMS nogen frist i medfør af retsplejelovens § 349, stk. 2.

Retten finder af disse grunde, at der skal ske afvisning af sagen, idet det i øvrigt bemærkes, at det beror på CMS' forhold, at det først er efter, at stævningen var blevet forkyndt for sagsøgte, at det har vist sig, at stævningen ikke lever op til kravet i retsplejelovens § 348, stk. 2, nr. 1.

Thi bestemmes:

Denne sag afvises.

Sagen sluttet.